15 cènts.

Terra Vallesana

Any I : Núm. 6

Anuncis : Reclams

Avisos : Esqueles

PERIODIC REPUBLICÁ AUTONOMISTA

Redacció i Administració : Alfons IV, 86

Granollers, 24 de setembre de 1933

La darrera crisi de govern

El malestar sentit per la gran majoria d'espanyols, degut a l'actuació socialista del govern Azaña; el descontent motivat per les arbitràries disposicions de l'ex-ministre del Treball, en benefici sempre d'un dels dos importants sectors de l'obrerisme nacional; l'obstinació dels prohoms polítics que integraven aquell ministeri, en fer cas omís de les reflexions fetes pels caps dels partits d'oposició i d'altres personalitats que dins el republicanisme són destacades valors per la seva història política, i fins i tot d'important nombre de diputats afiliats als mateixos partits que col·laboraven amb el govern, no significava altra cosa, al nostre entendre, que una retenció indeguda del poder públic.

Els diputats dels diferents sectors que formaven la majoria parlamentària, anaven a Madrid a les votacions de *quorum* per la imposició dels caps compromesos íntimament amb el govern, però mai obeïnt a un franc desig general del seu partit (a excepció dels socialistes) i molt menys a llurs íntimes conviccions. Era, doncs, aquella majoria, el que podríem dir-ne una majoria artificiosa.

Per altra banda, és incontestable que el govern d'Azaña no comptava amb l'assentiment del poble. Era un govern que s'havia adjudicat la repulsa del país.

La revolució del 14 d'Abril no va ésser una revolució socialista. La revolució varen fer-la tots els partits republicans, amb la col·laboració del partit socialista i varen preparar-la—i per aquell fet varen ésser perseguides i empresonades—diverses personalitats de prestigi, militants en partits de dreta, centre i esquerra republicans, ajudats també de valuoses personalitats del socialisme. Això vol dir que aquella revolució va ésser una revolució republicana amb l'apoi dels socialistes; mai, repetim, una revolució socialista.

Si aquest fet històric és incontestable, ¿com podia imposar-se des d'un govern fill d'aquella revolució republicana, una lluita de classes al país, perquè altra cosa no ha significat la darrera coacció socialista?

¿Com podien sentir-se identificats a l'obra del govern aquells importantíssims sectors nacionals, factors decissius del triomf d'aquella revolució, que diàriament es veien befats i escarnits?

Azaña, perllongant excessivament el seu període de govern, es divorciava del republicanisme liberal espanyol. Els socialistes, imposant l'actuació ben defectuosa i arbitrària dels Jurats Mixtes—entre altres coses—rebutjava la convivència amb altre sector importantíssim de l'obrerisme nacional. I tots, conjuntament, amb un afany de retenció de poder, ben inexplicable, jugaven el «más difícil todavía», ferint els més respectables sentiments dels homes i oblidant-se de que la Justícia és la base ferma i indestructible on deuran edificar-s'hi els pobles que per guia voldran tenir la Llibertat, la Igualtat i la Fraternitat.

Obcecats per la follia de govern, no trobaven altre remei, per a les convulsions revolucionàries, — naturals en els primers temps d'un nou règim — que, o una llei de defensa de la República o el teatral espectacle de les deportacions estiuenques. No es recordaven que pel delinqüent hi ha la Llei i res més que la Llei; mot sagrat que, en ésser respectat des del poder, provocarà l'exemple i servirà de guiatge a aquells jutges i magistrats que sols volen tenir per norma de la seva actuació el Codi que les Corts els ha donat.

Nosaltres, que pas a pas havem seguit els neguits de la política i havem pogut copsar l'onada d'esperança que la solució de la crisi ha produït a tot el país, no dubtem pas que, esvaïts els dubtes, nobles o interessats, d'alguns militants de partits que avui col·laboren en el govern Lerroux, es decidiran a ajudar-lo a l'obra de reconstrucció de la vida econòmica del país.

Els catalans, que no sentin temences de cap mena.

El cap del partit radical ha declarat francament i noblement que respectarà i farà respectar l'Estatut que Catalunya, en us del seu perfecte dret, va donar-se i que ell va votar en el Parlament.

Els homes d'esquerra, que no dubtin. Lerroux té una història d'esquerrisme prou clara per a merèixer's llur confiança. Ben clar ha declarat que respectarà i farà complir la Constitució votada per les Corts, i això és prou.

Que cada partit, dins les seves organitzacions, prediqui l'amor a la República, a aquella República justa, liberal i fraternal que guiava els que varen fer la revolució del 14 d'Abril, sense odis ni rancúnies, i el fruit d'aquella revolució no es farà esperar. Els partits, els grans partits que han d'oferir al Cap de l'Estat solucions per a futures crisis, s'aniran organitzant i consolidant, i Espanya, passats aquests moments de turbulències i indecisions, farà la seva via cap al món gran, aquell món on sols hi tenen cabuda els pobles guiats pel Treball, la Cultura i la Justícia.

Envelats Artístics
de Festa Major
Robes de Fantasia : Luxoses Calfies
La Enveladora
del Vallès
(CASA XATO GRAN)
PREUS LIMITATS
Demaneu pressupostos
Josep Umbert, 69 GRANOLLERS

Terra Vallesana, 24/9/1933, p. 1 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

La dècima municipal

El nostre Ajuntament, en plena època de ful exhibicionisme, va acordar **tornar als ciutadans l'import de la dècima municipal corresponent als tres darrers trimestres de 1931.**

Molts veïns han demanat el compliment d'aquell acord.

El Centre Gremial també ho ha demanat.

L'Ajuntament ho ha tornat a acordar.

Resultat: que no es tornen els diners.

Causes? Per nosaltres no n'hi ha d'altra que la següent: A l'Alcalde no li dóna la gana.

Altra explicació no la té i que no hi cerquin subterfugis.

Ens deia un conseller que va sentir que era culpa de l'interventor, dedicat a vacances continues.

Nssaltres aquesta explicació no la podem admetre, perquè formalment no pot donar-se ni la creiem.

L'Alcalde és l'autoritat encarregada de fer complir els acords municipals i el Secretari l'encarregat, d'acord amb l'Ajuntament, d'assenyalar la durada de les vacances als funcionaris.

Demanem, doncs, que el nostre Ajuntament *retorni als contribuents* les pessetes que els corresponen per dret. No sigui cas que la **Dècima** servís a algú per a guanyar unes eleccions,

Els establiments que anuncien a TERRA VALLESANA col·laboren a la tasca que ens hem emprés. Es just, doncs, que en compensació, els nostres amics i lectors els afavoreixin amb llurs comandes.

D'ART

Patrocinada per l'excel·lentíssim Ajuntament, fou oberta, el primer dia de la festa major d'enguany una Exposició d'Art que per la seva importància mereix ésser estudiada detingudament.

L'importància no és per la quantitat de les obres, ja que era en número inferior a altres que s'han celebrat a Granollers, però en quant a qualitat artística està mo't per damunt de totes les celebrades. Es interessantíssim constatar en els nostres artistes la diferència, la evolució que van sofrint les seves teles a cada nova exposició que es celebra, i així veiem a Hilari Brugarolas que presenta tres quadrets de petites dimensions però resolts amb molta gràcia, aconseguint amb grisos una forta qualitat d'ambient, i encara que no tan afortunat en la part lluminosa, les seves obres són del milloret de l'exposició per la diafanitat de games, el que vol dir que va endavant i porta bon camí.

En Joan Antó és pintor de molta professió; les seves obres fan molt bé, encara que (i sense volguer restar mèrits al selecte artista), ens plauria veure la seva paleta més rica de color i de transparències.

En Joan Cuch cada dia veient més la Naturalesa.

En Joan Taulats, en els bodegons, va aconseguint noves transparències i majors disposicions.

En Frederic Lloveres, molt bé; camina endavant, però amb preocupació, sens dubte perquè quan construeix damunt del llenç recorda la tècnica d'altres artistes. En el bodegó que exposa s'hi veuen vàries tendències (Domingo, Feliu Elias). En Lloberes té condicions admirab'es. Si oblida els altres, recordant-se més d'ell mateix i cuidant un xic la perspectiva, farà obres personals molt estimables.

Molt bé Vicents Casals, Josepa Villà, Joan Pagès, Francesc Coma, Josepa Cruixart, Josep Dalmau, Miquel Villà i Joan Icart.

També han participat en l'exposició els dibuixants Josep Escobar, Frederic Lloveres, Eduard Otzet, Antoni Vidal, Ermengol Vinaixa, Amador Garrell i Joan Estrada.

Sols ens resta dir, com Vicents Albarranch: «Granollers ja és poble de pintors.

La vostra tenacitat esquinça la prosa ciutadana, obrint un parèntesis que és la iniciació d'un demà gloriós.

Treballeu, admirables conreadors de l'art, per la cultura artística de nostre volgut poble; canteu amb estrofes de color les belleses de la nostra terra i demostrareu una vegada més que, com el Vallès, no hi ha res »

* * *

El gran pintor Puig Perucho, després de passar uns dies pintant païsatges vallesans, s'ha traslladat a Rupit, on pensa passar una temporada.

Es imminent que aquest artista en la pròxima primavera obri una exposició d'obres del Vallès en el saló d'exposicions de l'Ateneu de Madrid.

* * *

«Camí del bosc» i «Sol d'hivern» són els títols de les obres que en el Saló de Tardor de Madrid té exposades el nostre amic En Vicents Albarranch.

* * *

Andreu Damesón inaugurà, en el Cèntric Club, de La Garriga, una exposició de caricatures, de nombre reduït, però de gran qualitat artística, que es fa interesantíssim el visitar-la.

* * *

Hom assegura que, patrocinada per una colla d'amics del pintor Vicents Albarranch, dintre de poc s'obrirà una exposició, en un dels salons de nostra ciutat, d'una selecció d'obres del nostre amic En l'acte de l'obertura, el nostre compatrici, l'advocat En Josep Coma i Clapés, donarà una conferència.

El servei de Telèfons a Granollers

En el darrer número de TERRA VALLESANA i recollint infinitat de queixes formulades per diferents abonats, denunciàvem a la Direcció de la Companyia Telefònica les anomalies que es registren a la Central d'aquesta ciutat.

Per tal de que la nostra denúncia no caigués al buit, vàrem enviar, degudament certificats, un número de TERRA VALLESANA a la Direcció de la Companyia a Madrid i altre a la de la sucursal de Barcelona.

No s'han fet esperar els seus efectes, i avui, per a satisfacció dels subscriptors i veïns, devem fer constar que la Telefònica ha enviat un alt empleat de la Companyia, delegat a aquesta ciutat. per tal d'obrir una informació a l'objecte d'aclarir les queixes formulades i posar-hi remei ràpidament.

Amb gust fem constar el nostre agraïment a la Direcció d'aquella empresa per haver pres en consideració la nostra denúncia i esperem que promptament seran corregides aquelles deficiències que tantes molèsties i perjudicis suposen als abonats i al públic en general.

Preguem a tots els nostres amics i simpatitzants que desitgin servir d'Interventors i Apoderats en les properes eleccions, es serveixin posar-se en contacte amb el Comité Polític del nostre Centre.

Terra Vallesana, 24/9/1933, p. 2 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Per al nostre Ajuntament

Plau-nos inserir quiscuns paràgrafs que retallem del periòdic L'Humanitat, *per creure ésser d'interès per al nostre Ajuntament.*

La nostra ciutat jamai ha tingut el gest heròic d'organitzar una colònia estiuenca per als pobres nens i nenes que els manquen mitjans per a traslladar-se a la platja o a la muntanya on rebre la besada ardenta del sol i la suau carícia de l'aigua del mar.

El simpàtic gest de La Unió Liberal en formar la Colònia Fleta, amb els fills dels seus associats que assistien a llur escola, no s'ha repetit. Quina llàstima! Emperò, ells llançaren la idea realitzable. Per què no la recollí l'Ajuntament, tant de bé que hauria fet? No tantes mils pessetes esmerçades en obres supèrflues, i un xic més de caritat envers aquesta quitxalla que tenen d'ésser els homes forts del demà!...

Una visita a la Colònia Escolar de Calafell

PREAMBUL

—«L'Ajuntament no fa res... «L'Ajuntament esquilma el ciutadà endebades»... «¿Per a què serveix l'Ajuntament?...» Frases com aquesta les sentireu a cada moment en llavis de molts que ignoren —o aparenten ignorar— que l'Ajuntament, dintre les seves disponibilitats, fa el que pot i més del que pot.

I un dels aspectes més eloqüents de la tasca Municipal és, com sap tothom, la cultura ciutadana. I, d'ella, aquesta branca interessantíssima que són les colònies escolars, obra d'una tan profunda trascendència social i humana, que hauria de merèixer l'admiració i l'ajuda de tots els homes de bona voluntat.

I dintre de les moltes colònies que ha arribat a constituir el zel de la Comissió Consistorial de Cultura, mereix capítol apart per la seva significació i importància la de

CALAFELL

Abans, a la platja de Calafell, sota els pins i dintre les casetes de fusta procedents de l'antiga fira de mostres, s'hi va constituir la República Infantil del mateix nom. Hi va haver President, Consellers, Dignataris i fins un carter. Aleshores la colònia era de nois. Avui és de noies.

A les noies, l'intel·ligentíssim director de la colònia, Enric Gisbert, no ha cregut convenient agrupar-les, per ara, en organismes de patró polític. I, amb molt d'encert, ha tendit a destriar-les amb vistes a la vida social i de relació. Alhora ha tractat de familiaritzar-les amb els deures d'una mestressa de casa.

Estatge, àpats i esbargiments

Les velles barraques de la fira, han estat jubilades definitivament. Al lloc d'elles hi ha edificis de fusta, construïts «ad hoc», amplis, ventilats, dotats de tot el confort modern.

Els dormitoris són espaiosos, endreçats, netíssims. Uns s'obren de cara a mar. Altres a redós de la pineda. La seva capacitat oscil·la entre vint i trenta llits. Aquests llits no tenen l'aparença repel·lent dels d'un hospital o un hospici. Són discrets, confortables, donen una impressió de llar que no té res de casernària.

Cada dormitori està sota la cura d'una nena —la mestressa de casa.— Aquesta, quan les seves companyes han sortit, revisa un per un els llits, procura que les gires i els cobrellits no facin arrugues, que les bosses i els capells ocupin llur penjador respectiu, que no hi hagi cap brossa per terra ni pels vidres, etc,

Al paviment de cada pavelló hi veureu, hàbilment confeccionat amb petxines, el distintiu de la família escolar que l'habita: Vila-blau, Vila-roig, Pinar, Areny d'or, etc.

Hom esmorza a les vuit del matí; dina a la una i sopa a les set. Les taules sota els pins, plens de caparrons d'àngel, ofereixen un aspecte bonic a més no poder.

A cada deu o dotze taules. veureu un taulell, on una serventa, sota l'ull atent de la professora del grup, va omplenant plats i més plats. Cada taula té designada una petita mestressa, la qual és la que s'ocupa de parar-la degudament i de recollir els plats de la serventa respectiva... Aquest càrrec no és vitalici. L'exerceixen per torn totes les nenes d'una taula a l'objecte que s'hi familiaritzin.

Quan plou, hom resol la situació anant a «fer una fontada» cap endins; és a dir, als dormitoris, on les estadantes s'asseuen a terra i mengen, tan contentes, com si haguessin anat d'excursió.

Cada migdia hi ha bany general, a la platja. A la tarda, acostuma sortir de passeig la meitat del cens. L'altra meitat es queda a casa, a jugar a la sorra.

A la nit, després de sopar, acabada la sobretaula, el director reuneix tota la població a ell encomanada i hom fa un examen de tot el que ha estat vist i observat durant el dia. Es reciten poemes, es llegeixen contes, etc. Per acabar, les nenes refilen a cor les seves cançonetes preferides i s'ajoquen en l'ordre més perfecte.

Observacions del natural

1.ª A la colònia de Calafell, no hi ha una sola persona malalta, ni petita ni gran. Això avala l'alta conveniència sanitària de les colònies.

2.ª En ocasió d'un recent terrabastrall d'aigua, llamps i trons, i mentre el director senyor Gisbert llegia un conte en veu alta davant les seves tres-centes educandes, va produir-se una avaria al llum i la sala quedà a les fosques.

Ni una sola nena no es va moure ni va proferir cap xiscle. El senyor Gisbert anà llegint—o improvitzant—a la claror dels llampecs, fins que l'avaria fou resolta. Les seves oients l'escoltaren sempre amb la mateixa quietud i compostura. Ergo; el règim de colònies estimula el civisme dels que hi assisteixen, a base de la confiança que els petits senten en llurs superiors.

3.ª A la sortida d'un dormitori, hem vist els taps metàl·lics d'uns rentamans immaculats, penjant tots al mateix costat, ni un milímitre més aci o més allà l'un que l'altre. Això era iniciativa de les pròpies nenes. Ningú no els ho havia manat. Són elles mateixes que senten desvetllar-se, fins en els més petits detalls, la inclinació a l'ordre, a la simetria.

4.ª Hem vist un admirable llibre, escrit i il·lustrat per les mateixes nenes, que és una meravella de debò. Ultra els dibuixos que acusen una rara perfecció, hi ha coses tan interessants com intervius fets per les nenes als pescadors i una curiosa enquesta referent a l'origen dels motius amb què es designen. Algun dia, potser, dedicarem una plana sencera a aques llibre únic.

5.ª Damunt d'un llit, hem vist una nina, molt ben posadeta. Per diverses bandes, hem vist flors dintre vasos d'aigua. Molts miralls. Això vol dir que la disciplina i l'organització no ofeguen la infantilitat, ni aquesta coqueteria ben entesa, essència de la feminitat.

Ben entrada la nit tornem a Barcelona, tan gratament impressionats, que voldríem disposar de l'espai necessari per a fer una informació completa i detallada de Calafell. Tractarem de fer-la un altre dia.

SCARAMOUCHE

F·A·R·M·A·C·I·A
Drogueria i Perfumeria
Josep Marimón
Específics i Productes Nacionals i Estrangers : Articles fotogràfics de tota mena
Dr. Robert, 12 Telèfon 30 Granollers

Fàbrica de
Sabons i Lleixiu
EL PINGUINO
i
EL TRIUNFO
Jaume Mora
Fàbrica: Estació Nord, 39-43 Telèfon 186 R.
Despatx: Carrer de Sastre, 1 Telèfon 186 X.
GRANOLLERS

Terra Vallesana, 24/9/1933, p. 3 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Vària

Divendres de la setmana passada, a la nit, a l'Ateneu Obrer Cultural, el propagandista Jaume Gela donà una conferència, dissertant sobre el tema: «El problema mundial de l'atur forçós».

Aquesta conferència, que ha estat la primera d'un cicle que organitza l'Ateneu, es vegé concorregudíssima, i fou molt felicitat el conferenciant per la seva brillant dissertació.

A continuació publiquem, perquè se n'assabentin els nostres amics i llegidors, el Ban que es publicà per l'Alcaldia i que fa referència a l'entrada de portadores de raïms en nostra ciutat. Diu així:

BAN

Esteve Camillo i Mustarós, alcalde de la ciutat de Granollers.

Faig sapiguer: Que per acord pres per aquest Ajuntament ha estat concertat amb l'entitat Unió Agrícola, l'arbitre sobre entrada de raïms, havent-se convingut que tots els colliters de raïms, deuen proveir-se dels corresponents tikets i abonar el preu que correspongui, a les oficines d'aquella Societat, al carrer de F. Torres i Bages (al davant de l'Escorxador)

Els colliters que es neguessin a recollir els tikets i a contribuir en la forma establerta per a la recaptació de la quantitat fixada com a import del concert, vindran obligats a fer les degudes declaracions a l'Oficina de recaptació municipal, carrer de A. Clavé, i a abonar una pesseta per cada portadora de raïms per a elaborar. Els colliters que així no ho facin seran considerats com a defraudadors de l'arbitri i els serà aplicada la penalitat que autoritza la llei.

Resten fora del concert els no colliters que comprin raïms per a elaborar a colliters no veïns de Granollers; els que es trobin en aquest cas deuran deuran declarar a l'oficina municipal de recaptació la quantia de llurs entrades o compres i abonar l'arbitri que fixarà l'Ajuntament.

Ço que es publica per a coneixement dels interessats.

Granollers, 12 de Setembre de 1933.

L'Alcalde

E. CAMILLO

Diumenge, a dos quarts de vuit del vespre, tingué lloc, al cafè de La Unió Lilberal, un vermut d'honor per a regraciar al delegat a la Federació Catalana de Futbol, senyor Joan M.ª Xiol i als senyors Josep Franch, Eduard Otzet i Rafael Font, la defensa que feren perquè no fossin exclosos de la Primera Categoria dos dels equips que guanyaren l'ingrés, en quedar vencedors del torneig efectuat per a ascendir a superior categoria.

L'homenatge fou popular, aplegant-se al redós de les taules tots els simpatitzants al Club, així com també una nodrida representació de la premsa local i forana.

Parlaren els senyors Xiol i Font, els dos amb gran entusiasme dels nostres incansables equipiers i del Club humil que ha sabut posar-se amb gran noblesa a l'altura dels clubs poderosos del futbol català.

Foren carinyosament ovacionats pels assistents.

Es llegiren qualques adhesions.

En sortir del vermut, la Junta Directiva, homenatjats i jugadors, s'aplegaren en un dels salons de l'Hotel Europa, on el simpàtic Paco Parellada els serví un esplèndid sopar.

L'àpat va transcórrer amb gran humor, brindant-se amb entusiastes parlaments per la prosperitat del Club, que tots els bons granollerins estimem.

Terra Vallesana s'ha associat al merescut homenatge als dignes paladins del Granollers S. C. i posa en tots moments les seves columnes a la disposició de la Junta Directiva per tot el que sigui defensar i enaltir l'esport, a profit de la nostra ben amada ciutat.

Dissabte passat sortiren de Barcelona els fills del nostre estimat amic En Francesc Torras Villà, en viatge d'excursió per a visitar París i Bèlgica i reunir-se a Londres amb el seu germà Lluís.

Diumenge avant passat, fent honor a l'atenta invitació del batlle de Llerona, En Marian Màrgens i Gibert, ens traslladàrem a la veïna població, on es celebrava l'últim dia de la festa major, i assistirem a un acte formós i verament simpàtic.

Amb motiu d'acomiadar-se la colònia infantil de l'Orfeó Gracienc, que ha sojornat un mes en el poble veí, aquesta entitat, regraciant l'interés que per la colònia ha tingut tot el poble, i en particular l'Ajuntament, volgué oferir-los un ramell de cançons, que desgranàren un estol de cantaires a l'envelat, que feren lesdelícies del selecte i escollit auditori.

Un grup de setanta o vuitanta cantaires, entre senyoretes, nens i homes, sots la batuta del mestre Joan Balcells, feren sentir ses argentines veus, el matí a l'església i a la tarda a l'envelat, constituïnt un èxit pels cantaires i el seu mestre.

No cal dir com ens plau d'agrair l'invitació que ens fou feta i el plaer que sentírem en poguer assistir a tan gaia festa.

El director de l'Acadèmia de Granollers, En Manuel Masjuan, ens notifica que fem avinent a tots els pares o encarregats d'alumnes d'aquesta Acadèmia que són convidats a renovar la inscripció de la matrícula per al pròxim curs de 1933-1934; advertint que els que no ho fassin per tot el dia 30 del corrent mes de setembre, s'entendrà que renuncien a la mateixa.

CORRETGES VICTORI

No s'estiren.
No necessita grasses de cop mena.
Poden treballar amb aigua
Garantia absoluta

Accessoris per a transmissions de tota classe

Ferreteria A. Guinart Rocabert-Granollers

Carrer Alfons IV, 29 : Telèfon 222

L'Ajuntament

Sessió del 21 de Setembre

En aquest dia el nostre Ajuntament celebrà sessió de segona convocatòria sots la presidència de l'Alcalde, En Esteve Camillo i Mustarós. Hi assistiren els consellers senyors Aymerich, Busquets, Montañà, Tió, Gual i Pagès.

S'adoptaren entre altres, els següents acords:

Aprovar l'acta de la sessió darrerament celebrada.

Concedir permís per a instal·lar un envelat a la plaça de Jacint Verdaguer amb motiu de celebrar-se la festa dels Sants Metges.

Concedir permís a l'Esquerra Republicana de Catalunya per a instal·lar un rètol en el balcó del seu estatge social, al carrer de Sant Roc.

Concedir diversos permisos d'obres.

Aprovar les despeses que ocasionaren els festeigs de la Festa Major, que pugen 5,572 pessetes.

El senyor Montañà demana que es dongui un impuls a la formació del Museu, aprofitant l'avinentesa de l'adquisició d'uns objectes cedits per l'Estat i altres de particulars.

Proposa que sigui arranjat l'edifici de la presó per a muntar-hi el Museu, havent-ne parlat amb l'arquitecte municipal, senyor Raspall

El senyor Pagès es felicita, com a membre de la Comissió del Museu, de que el senyor Montañà hagi parlat d'aquest assumpte, perquè ja és hora de portar a cap la iniciativa del pintor Albarranch.

El senyor Montañà diu que, més que l'impuls per la formació del Museu, el mou a que la presó sigui inhabilitada per presó, proposant que seguidament, ja que és acabat el primer pla d'obres a la casa Ajuntament, que es cedeixin uns homes perquè netegin l'esmentat edifici i sigui cedit a la Comissió del Museu.

Després de parlar-se del problema de les escoles primàries, i la manera de resoldre les perquè no es trobin una porció de quitxalla sense poder anar a col·legi, s'acorda la construcció de dues escoles de pàrvuls.

I, no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a un quart de deu.

ACADEMIA MILITAR

Profesor Oficial d'Infanteria

Josep Diez Martin

Carrer Josep Umbert, 96

Representant: ALFONS OOCA I SENDRA

Carrer Joan Montanyà, 97

Informes gratuïts **GRANOLLERS**

Terra Vallesana, 24/9/1933, p. 4 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

ESPECTACLES (1)

Cinema Casino

Avui i demà, en el confortable saló del Casino de Granollers es passarà d'estrena un programa selecte de pel·lícules que els vertaders aficionats gaudiran a plaer.

L'Empresa, sempre desitjosa d'oferir als seus consocis i al públic en general un espectacle digne, segueix la seva trajectòria sense defalliments. Que ho digui, sinó, el públic sempre creixent que en dies d'espectacle omplena el seu saló.

«La mujer perseguida», «Canto de las naciones», dibuixos animats i revista, és el programa d'avui. Plau-nos donar als nostres llegidors un breu argument i noms dels intèrprets de «La mujer perseguida».

Intèrprets: Clara, Wynne Gibson; Frank Deane, Pat O'Brien; Nancy, Frances Dee; Garrisson, Dundley Digges.

Argument: Quan mancaven uns minuts perquè la sort quedés enllaçada a l'home que estimava, Clara vegé amb sorpresa l'arribada del detectiu Garrison, qui buscava el seu aimat, Frank Deane, per a detenir-lo per lladre.

Donant crèdit a les protestes d'innocència del seu futur, Clara es casa amb ell, acompanyant-lo tot seguit a la delegació de policia, i allí és assabentada de la veritat del cas, i, lluny de repudiar a qui tant indignament l'havia enganyada, el salva de la presó i es compromet a retornar la quantitat per ell robada.

El matrimoni, que començà tan tristement, és sols un seguit de sofriment per a Clara Deane. Frank, lluny d'esmenar-se, continua vivint del robatori. Ni el naixement de la seva filleta, ni la constant vigilància del detectiu Garrison, que li segueix els passos d'aprop, segur de que a la fi el sorprendrà en flagrant delicte, ni les llàgrimes i precs de Clara, valen perquè el lladre deixi el seu infamant ofici.

Frank, com era d'esperar, cau en mans de la justícia. Clara, encara que innocent, és acusada per les aparències, que la presenten com còmplice del seu espòs i és sentenciada com ell a presidi.

Nancy Deane, la nena de quatre anys a qui la condemna dels seus pares deixa virtualment òrfena, troba en el detectiu Garrison un pare adoptiu.

Després de quinze anys de reclusió, Clara queda en llibertat sots paraula i pot col·locar-se a la mateixa casa de modes on treballava quan era soltera. El seu gran anhel és trobar la seva filla. Però, quan a la fi la troba, li surt al pas el detectiu Garrison, qui l'amenaça amb tornar-la de nou a presidi, si no es manté allunyada de Nancy.

Garrison procedeix així perquè veu en la pobre ex-presidària una dona perversa que serà una amenaça constant per al pervindre de la donzella a qui ell estima com si fos la seva pròpia filla.

Sense comptar amb que Clara Deane, reconeguda com a mare de Nancy, voldrà dir probablement el fracàs del projectat matrimoni de la noia amb un xicot d'alta posició social... La mare es resigna a tot. El seu únic consol serà veure de lluny la seva filla i collecionar avarament els retalls de periòdics que portin el seu nom i el seu retrat.

Quan manquen pocs dies per al matrimoni de Nancy, Frank Deane, que acaba de sortir de presidi, es troba amb Clara, a la qual diu que és precís esbrinar on és la seva filla. Clara nega tenir cap nova d'ella, però els retalls de periòdics que tan gelosament guardava, posen a Franck sobre la pista. En saber que el propòait del seu marit és fer extorsió al pare adoptiu de Nancy, Clara el segueix. I quan el miserable, el qual ha sorprès en els jardins de la casa de Garrison, insisteix en portar a cap el seu pla, ella el mata d'un tret.

Garrison, atret per la detonació, surt al jardí i veu Clara com fuig; l'empaita i aconsegueix agafar-la. Però quan s'entera del que l'ha impulsada a acabar amb Frank Deane, fa veure que ha estat ell qui el va matar perquè es resistia a la seva veu de que es dongués pres.

El dia següent, Nancy va a la casa de modes on treballa Clara, a qui toca ajudar-la a emprovar-se el vestit de núvia. Tot l'amor maternal contingut dins el cor durant tants anys pugna per a sortir, però aquest mateix amor li dóna forces per a fer el suprem sacrifici: deixar que la filla que va a ésser ditxosa res no sospiti de la tragèdia de la que va matar per a defensar la seva felicitat.

(1) En aquesta secció sols s'hi publicaran les ressenyes dels espectacles als quals ens hagin invitat prèviament.

Esportives

FUTBOL

El Campionat de Primera Categoria

1, Palafrugell-Granollers, 1
3, Granollers (B)-Badalona (B), 5
1, Badalona-Granollers, 2
1, Port-Colomenca, 3

Quatre partits, tres d'ells jugats en terreny local i un a Palafrugell, on els nostres equipiers varen fer una demostració de joc de conjunt sense el caliu del seu públic, puix que a la ciutat empordanesa sols va desplaçar-se l'equip i cinc o sis acompanyants.

Aquestes victòries — puix que victòria la considerem un empat en un camp forà — sols les assoleixen conjunts d'asos en els partits de l'importància del nostre campionat regional.

El Granollers va jugar sense en Vila i en Garí, dos dels millors elements del nostre team i els xicots que defensaven el blanc, color del club, varen lluitar amb braó i entusiasme i ens varen fer ofrena d'un dels dos punts que es disputaven.

La semi-final de Segona Categoria

Aquell mateix dia, en el terreny de joc local, dos equips amateurs, l'F. C. Port i Colomenca, varen jugar la semi-final del campionat de la seva categoria.

Vàrem presenciar un partit emocionant. Tots dos equips jugaren amb una dosi d'entusiasme tal, que el nombrós públic que els va admirar va sortir del camp ben satisfet.

Va guanyar el de la Colomenca pel resultat de tres gols a un, aquest de penalty.

Els dos partits de Diumenge
El campionat de 1.ª i de 2.ª amb el Badalona

Diumenge passat, els dos onzes del F. C. Badalona i els del Granollers varen jugar els partits corresponents al campionat de Catalunya de primers i segons equips.

A les onze del matí el col·legiat senyor Oltra va arrenglerar els reserves d'aquesta forma:

Gallofré, Ortuño, Carpinell, Torras, Rovira, Aranda, Martínez, Fàbregas, Flaqué, Galvany i Valls, pel Granollers.

I pel club visitant: Prats, Molina, Cuenca, García, Viendo, Tarragó, Camps, Lladó, Navarro, Martínez i Muñoz.

El partit el varen guanyar els badalonins amb la complicitat de Gallofré, que no va fer res per a aturar dos dels cinc gols que li marcaren i d'en Flaqué, que creient-se que jugava amb una penya de les que juguen al parc de l'estació, va guillar del terreny de joc tot just començat el segon temps.

L'equip reserva del Badalona és de pronòstic reservat: joc dur i brut; la pilota per a ells és una cosa secundària; la caça de l'home, patacada neta i amunt i crits!

Ortuño II, Galvany i Torras varen ésser víctimes del joc, del mal joc badaloní.

L'àrbitre col·legiat, senyor Oltra, va cobrar quaranta cinc pessetes pel seu arbitratge, i al nostre entendre va fer-ho molt malament i creiem sincerament que si tots els encontres que arbitra ho fa igual, podria dedicar-se a un treball menys perillós, puix que un dia pot trobar-se amb una cara nova o esguerrat.

Badalona - Granollers, primers equips, i quart partit del campionat de Catalunya de primera categoria.

Arbitre: Castarlenas.

Mateu, Lladó, Colomer, Argemí, Sala, Ortuño, Lluch, Carmona, Garí, Vila i Guix, formen l'equip local.

Florenza, Daniel, Forgas, Camacho, Freixas, Josa, Betancourt, Xiol, Escolà, Menna i Torras, integren el team visitant.

Acabem de dir que el reserva badaloní va jugar dur i brut. Bé, doncs, al costat dels del primer, aquells jugadors varen ésser una mena d'«empanadas» de Sant Leandre.

El primer temps varen fer un entrenament prou contundent per a desenrotllar el seu joc en el segon, durant el qual ens varen delectar amb un estok de jugades més brutes que les mans d'un carboner.

Carmona, Vila, Garí i Lluch varen ésser assistits de cops, copets i copassos vinguts de la banda de la Costa. Els jugadors del Badalona es creien ben bé que el partit de Granollers era ben seu.

En Castarlenas, per no deixar massa malament el seu company del dematí, tampoc no es va lluir amb el «pito», i el joc, de dur i brut, va tornar-se indigne d'un equip de nom com presumeix el Badalona.

Lluch i Vila marcaren per als de casa i Menna va fer el gol que marcà el club visitant.

Avui, a Sabadell

Avui, el nostre equip ha de jugar el cinquè encontre del campionat amb el Sabadell. Esperem un bon resultat i creiem que els nostres minyons es faran dignes de la confiança que els nostres esportius tenen en ells posada.

CLASSIFICACIO

Barcelona	7	punts.
Espanyol	7	»
Sabadell	7	»
Granollers	5	»
Girona	3	»
Júpiter	2	»
Palafrugell	1	»
Badalona	0	»

OTZET

Imp. Garrell : Telèfon 25 ; Granollers

Terra Vallesana, 24/9/1933, p. 5 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

DEMANEU SEMPRE

ORANGE CRUSH

LEGÍTIM

Fàbrica de Gaseoses i Sifons

Clotet

Granollers

Plaça d'Angel Guimerà, núm. 20

Telèfon 74

Acadèmia de Granollers

Director: Manuel Masjuan

Primera ensenyança

Nens i nenes des de quatre anys

Batxillerat

Comerç

Idiomes

Ensenyaments especials

Carrer de Blasco Ibáñez (abans Lliri), 8

GRANOLLERS

Després d'un bon dinar
Isempre i a totes hores...

Anís Picarol

Demaneu-lo a tot arreu

Fàbrica:
FRANCESC VENTURA
Plaça Maluquer i Salvador, 25
Teléfon 75

Granollers

Bar Rosquellas Cafè

(Antiga Casa Jaumet, del Lladoner)

Begudes i Refrescos
Servei de Menjars

Articles de qualitat **Polidesa en el tracte**

Taller de FUSTERIA de BOI ROSQUELLAS

Prim, 334 GRANOLLERS Telèfon 39

Centre d'específics
Farmàcia

Artur Gasset

Granollers

Cafè del Centre Radical

Francesc Bach

LICORS DE TOTES CLASSES

Carrer de Maspons GRANOLLERS

Terra Vallesana, 24/9/1933, p. 6 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers